

זוהר היומי

זוהר שמות – דף רי"ח ע"ב

פרשת ויקהל

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רי"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

עין, כְּמָה דְּאוּקִימָנָא, הוּא יְכַרֵּךְ וְדַאי, בְּעֵינָא טָבָא בְּחֻדָּה. וְלֹא אִיהוּ לְמַגְנָא לְבָרְכָא בְּחֻדָּה, דְּהָא מַהֲהִיא בְּרַכְתָּא, וּמַהֲהוּא חִידוֹ נָתַן מְלַחְמוֹ לְדֵל, אֲתֵר דְּאַצְטְרִיךְ לְאַתְזָנָא מִכָּל סְטָרִין. אֲתֵר דְּלִית לֵיהּ מַגְרָמִיָּה כְּלוּם. אֲתֵר דְּאַתְהֵנִי מִכָּל סְטָרִין וְאַתְכַּלִּיל מִכָּל סְטָרִין. מְלִין אֵלִין לֹא אֶתְמַסְרוּ אֲלָא לְחַפְיָמִין דִּינְדְּעִין רִזִּין עֲלָאִין וְאוּרְחִין דְּאוּרִיָּתָא.

תרגום לעברית

וְכַאֲן רַד לְסוּף הַפְּסוּק, שְׁכָתוּב כִּי נָתַן מְלַחְמוֹ לְדֵל. שָׁאֵם לֹא תֹאמַר כֶּה - הַפְּסוּק הַזֶּה אֵין רֹאשׁוֹ סוּפּוֹ וְאֵין סוּפּוֹ רֹאשׁוֹ. אֲלָא טוֹב עֵין, כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ, הוּא יְכַרֵּךְ וְדַאי, בְּעֵין טוֹבָה וּבְשִׁמְחָה. וְאֵינוּ לְחֻנָּם לְבָרֵךְ בְּשִׁמְחָה, שְׁהֵרִי מֵאוֹתָהּ בְּרַכָּה וּמֵאוֹתָהּ שִׁמְחָה נָתַן מְלַחְמוֹ לְדֵל, מְקוֹם שְׁצָרִיךְ לְהוֹזִין מִכָּל הַצְדָּדִים. מְקוֹם שְׁאֵין לוֹ מַעְצָמוֹ כְּלוּם. מְקוֹם שְׁנִהְגָּה מִכָּל הַצְדָּדִים וְנִכְלָל מִכָּל הַצְדָּדִים. הַדְּבָרִים הַלְלוּ לֹא נִמְסְרוּ אֲלָא לְחַכְמִים שְׂוִדְעִים סוּדוֹת עֲלִיוָנִים וְדַרְכֵי הַתּוֹרָה.

תא חזי, בעז טב עינא הוה תוקפא דמצחא לא הוה ביה לעלמא. מה כתיב, (רות ג') ויבא לשכב בקצה הערמה, וזא דכתיב, (שיר השירים ז) בטנה ערמת חטים. מהכא אוליפנא, כל מאן דמברך ברכת מזונא כדקא יאות, בחדוה ברעותא דלכא, כד סליק מהאי עלמא, אתר אתתקנא ליה, גו רזין עלאין בהיכלין קדישין. זכאה איהו בר נש דנטיר פקודי דמאריה, וידע וזא דילהון, דלית לה פקודא ופקודא באורייתא, דלא תליין ביה רזין עלאין, ונהורין וזיוין עלאין, ובני נשא לא ידעי, ולא משגיחין ביקרא דמאריהון. זכאה חולקיהון דצדיקיא, אינון דמשתדלי באורייתא זכאין אינון בעלמא דין ובעלמא דאתי.

תרגום לעברית

בא וראה, בעז הנה טוב עין, ועזות מצח מעולם לא היתה בו. מה כתוב? (רות ג) ויבא לשכב בקצה הערמה. סוד הכתוב - (שיר ז) בטנה ערמת חטים. מכאן למדנו, שכל מי שמברך ברכת המזון כראוי בשמחה וברצון הלב, כשמשתלק מן העולם הנה מתקן לו מקום בתוך סודות עליונים בהיכלות קדושים. אשרי האיש ששומר את מצוות אדונו ויודע את סודו, שאין לה מצוה ומצוה בתורה שאין תלויים בה סודות עליונים ואורות וזיונים עליונים, ובני אדם לא יודעים ולא משגיחים בכבוד רבונם. אשרי חלקם של הצדיקים, אותם שמשתדלים בתורה. אשריהם בעולם הזה ובעולם הבא.

טקסט הזוהר

תא חזי דהא אמרו, דכל אינון תקיפי מצחא, דלית להו כסופא, לית להון חולקא בעלמא דין ובעלמא דאתי. כל אינון תקיפי מצחא דהו ביה בישראל, כד הו מסתכלן בההוא ציץ, הו מתברך לבייהו, ומסתכלן בעובדייהו. בגין דציץ על את הוה קאים, וכל מאן דמסתכל ביה, הוה מכסיה בעובדוי. ועל דא ציץ מכפרא על אינון תקיפי אנפין, תקיפי מצחא.

בא וראה שְהָרִי אָמְרוּ, שְׁכָל אוֹתָם עֲזִי הַמִּצָּח שָׁאִין לָהֶם בּוֹשָׁה, אִין לָהֶם חֶלֶק בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. כָּל עֲזִי הַמִּצָּח שָׁהִיו בְּיִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁהִיוּ מִסְתַּכְּלִים בְּאוֹתוֹ הַצִּיץ, הָיוּ מְשַׁבְּרִים אֶת לִבָּם וּמִסְתַּכְּלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם, מִשּׁוּם שֶׁצִּיץ הָיָה עוֹמֵד עַל אוֹת, וְכָל מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל בּוֹ הָיָה מִתְבַּיֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו. וְלָכֵן הַצִּיץ מְכַפֵּר עַל אוֹתָם עֲזִי פָנִים, עֲזִי מִצָּח.

טקסט הזוהר

אֲתוּוֹן דְּרִזָּא דְשִׁמְא קְדִישָׁא דִּהְוּ גְלִיפִין עַל צִיצָא, הָווּ נְהָרִין וּבִלְטִין וְנִצְצִין. כָּל מֵאן דִּהְוָה מִסְתַּכֵּל בְּהֵוָה נִצְצִיו דְּאֲתוּוֹן, אֲנָפוּי נִפְלִין מֵאִמְתָּא, וְהָוָה אֲתֵבֵר לְבִיָּה, וְכִדִּין צִיצָא מְכַפֵּרָא עֲלֵיהּ. כְּגֻוּנָא דָּא כִּיּוֹן דְּאִיהוּ גָרִים לְתַבְרָא לְבִיָּה, וְלֹאֲתַכְנָעָא מִקְמִי מֵאֲרִיָּה.

תרגום לעברית

אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַסּוּד שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שָׁהִיו חֲקוּקוֹת עַל הַצִּיץ, הָיוּ מְאִירוֹת וּבולִטוֹת וְנוֹצְצוֹת. כָּל מִי שֶׁהָיָה מִסְתַּכֵּל בְּאוֹתָהּ הַתְּנוּצָצוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת, נּוֹפְלוֹת פָּנָיו מֵאִמָּה וְהָיָה נִשְׁפָּר לְבוֹ, וְאִזּוּ הַצִּיץ מְכַפֵּר עֲלֵיהֶם. כְּמוֹ זֶה, כִּיּוֹן שֶׁהוּא גָרִם לְשִׁפּוֹר לְבוֹ וְלִהְיוֹת מְלַפְנֵי רַבּוֹנוֹ.

טקסט הזוהר

כְּגֻוּנָא דָּא קְטָרֶת, כָּל מֵאן דְּאֲרַח בְּהֵוָה תְּנַנָּא, כִּד סְלִיק הֵוָה עֲמוּדָא מֵהֵוָה מַעְלָה עֲשׂוֹן, הָוָה מְבָרֵר לְבִיָּה, בְּבִרְרוֹ בְּנִהִירוֹ בְּחִדּוּהָ לְמַפְלַח לְמֵאֲרִיָּה, וְאֲעָבֵר מִנִּיהָ זוּהָמָא דִּינִצֵּר הָרַע, וְלֹא הָוָה לִיהָ אֶלָּא לְבָא חֲדָא, לְקַבֵּל אֲבוּהָ דְּבִשְׁמִיָּא. בְּגִין דְּקְטָרֶת, תְּבִירוֹ דִּינִצֵּר הָרַע אִיהוּ וְדָאִי בְּכָל סְטָרִין. וְכַמָּה דְּצִיץ הָוָה קָאִים עַל נִיסָא, אוּף קְטָרֶת. דְּלִית לָהּ מְלָה בְּעֵלְמָא, לְמִתְבַּר לִיהָ לְסִטְרָא אַחֲרָא, בַּר קְטָרֶת.

כמו כן הקטרת, כל מי שהריח באותו עשן, כשעלה אותו עמוד מאותו מעלה עשן, היה מברר את לבו בברור (באורהבשמחה) לעבד את רבונו ומעביר ממנו זהמת היצר הרע, ולא היה לו אלא לב אחד כנגד אביו שפשמים, משום שקטרת היא שבר ליצר הרע ודאי בכל הצדדים. כמו שציין היה עומד על גס - אף קטרת. שאין לה דבר בעולם לשבר את הצד האחר, פרט לקטרת.

טקסט הזהיר

תא חזי מה כתיב, (במדבר יז) קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת. מאי טעמא. כי יצא הקצף מלפני יי', החל הנגף. דהא לית תבירו ליהוה סטרא בר קטרת. דלית לה מלה חביבה קמי קודשא בריה הוא, כקטרת. וקיימא לבטלא חרשין, ומלין בישין מביתא. ריחא ועשנא דקטרת דעבדי בני נשא, בהווא עובדא איהו מבטל, כל שכן קטרת.

תרגום לעברית

בא וראה מה כתוב, (במדבר יז) קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת. מה הטעם? כי יצא הקצף מלפני ה' החל הנגף. שהרי אין שבר לאותו הצד פרט לקטרת, שאין לה דבר חביב לפני הקדוש ברוך הוא כמו קטרת, ועומדת לבטל כשפים ודברים רעים מהבית. ריח ועשן הקטרת שעושים בני אדם, באותו מעשה הוא מבטל, כל שכן הקטרת.

טקסט הזהיר

מלה דא גזירה קיימא קמי קודשא בריה הוא, דכל מאן דאסתכל וקרי בכל יומא עובדא (נ"א פרשתא) דקטרת, ישתזיב מכל מלין בישין חרשין דעלמא. ומכל פגעין בישין, ומהרהורא בישא, ומדינא בישא, וממותנא, ולא יתזק כל ההוא יומא, דלא יכיל סטרא אחרא לשלטא עליה, ואצטריה דיכוין ביה.

דָּבָר זֶה גִּזְרָה עֹמֶדֶת לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל וְקוֹרָא בְּכָל יוֹם אֶת מַעֲשֵׂה (פִּרְשֵׁת) הַקְטָרֶת, יִנָּצַל מִכָּל הַדְּבָרִים הָרָעִים וְכַשְׁפֵּי הָעוֹלָם, וּמִכָּל הַפְּגָעִים הָרָעִים, וּמִהֲרָהוּר רַע וּמִדִּין רַע וּמִמּוֹת, וְלֹא יִנָּזֵק כָּל אוֹתוֹ יוֹם, שֶׁלֹּא יִכּוֹל הַצַּד הָאֲחֵר לְשַׁלֵּט עָלָיו, וְצָרִיךְ שְׂיָכוֹן בּוֹ.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי בְּנֵי נָשָׂא הָיוּ יָדְעֵי כִּמָּה עֲלָא אִיהוּ עֹבְדָא דְקִטְרֶת קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָיוּ נִטְלִי כָּל מְלָה וּמְלָה מִנִּיהּ, וְהָיוּ סִלְקֵי לָהּ עֲטָרָה עַל רִישִׁיהוּ, כְּכִתְרָא דִּדְהָבָא. וּמֵאֵן דְּאִשְׁתַּדֵּל בֵּיהּ, בָּעִי לְאַסְתַּכְּלָא בְּעֹבְדָא דְקִטְרֶת, וְאִי יָכוֹיִן בֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא, אִית לִיהּ חוּלְקָא בְּהָאֵי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, וְיִסְתַּלַּק מוֹתָנָא מִנִּיהּ, וּמַעֲלָמָא, וְיִשְׁתַּזְיַב מִכָּל דִּינֵין דְּהָאֵי עֲלָמָא, מִסְטָרִין בִּישִׁין, וּמִדִּינָא דְגִיּהֶנָּם, וּמִדִּינָא דְמַלְכוֹת אַחֲרָא.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדִים כִּמָּה הוּא עֲלִיּוֹן מַעֲשֵׂה הַקְטָרֶת לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ נוֹטְלִים כָּל דְּבוּר וְדְבוּר מִמֶּנּוּ וְהָיוּ מַעֲלִים אוֹתוֹ עֲטָרָה עַל רִאשֵׁיהֶם כְּמוֹ כֶּתֶר שֶׁל זָהָב. וּמִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בּוֹ, צָרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל בְּמַעֲשֵׂה הַקְטָרֶת, וְאִם יָכוֹן בּוֹ בְּכָל יוֹם, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְיִסְתַּלַּק הַמּוֹת מִמֶּנּוּ וּמִהָעוֹלָם, וְיִנָּצַל מִכָּל הַדִּינִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמִצְדָּדִים רָעִים, וּמִדִּין הַגִּיּהֶנָּם וּמִדִּין הַמַּלְכוֹת הָאֲחֵרֹת.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רי"ט ע"א) ♦

טקסט הזוהר

בְּהֵוָה קִטְרֶת כֹּד הָוָה סְלִיק תְּנַנָּא בְּעֻמּוּדָא, כִּהְנָא הָוָה חָמִי אֲתוּוֹן דְּרֹא דְשָׁמָא

בְּאוֹתָהּ קִטְרֶת, כְּשֶׁהָיָה עוֹלָה עֲשֵׁן בְּעֶמּוּד, הִכָּהֵן הָיָה רוֹאֶה הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ
פְּרוֹשׁוֹת (פּוֹרְחוֹת) בְּאֵוִיר וְעוֹלוֹת לְמַעְלָה בְּאוֹתוֹ עֶמּוּד. אַחֵר כֹּךְ כִּמָּה מְרֻכְבוֹת קְדוּשׁוֹת
סוֹכְבוֹת אוֹתוֹ מִכָּל הַצְדָּדִים עַד שֶׁעוֹלָה בְּאוֹר וְשִׁמְחָה, וּמִשְׁמַח אֶת מִי שֶׁמִּשְׁמַח, וְקוֹשֵׁר
קִשְׁרִים לְמַעְלָה וּלְמַטָּה כְּדֵי לִיַּחַד הַכֹּל, וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ. וְזֶה מְכַפֵּר עַל יֵצֶר הָרָע וְעַל עֲבוּדָה
זָרָה, שֶׁהוּא הַצַּד הָאֲחֵר, וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.